

d.a.v. H. Kusters
Vragen ex art. 39

Gemeente Maastricht

Ingek.: 8 MEI 2014

Reg. nr.: 2014.19424

Aan: het College van Burgemeester en wethouders van Maastricht

Van: fractie GroenLinks

Betreft: vragen ex artikel 39 RvO inzake Kinderpardon

Maastricht, 8 mei 2014

Geacht College,

In april 2014 werd de eindstand van het Kinderpardon bekend gemaakt. In totaal 675 kinderen en 775 gezinsleden hebben een verblijfsvergunning gekregen op grond van de overgangsregeling langdurig verblijvende kinderen. Meer dan de helft van de drieduizend aanvragen werd afgewezen. De Kinderombudsman, Marc Dullaert, is er niet gerust op dat de oorspronkelijke gedachte achter het Kinderpardon leidend was bij die beslissingen.

Het Kinderpardon was bedoeld voor kinderen die voor hun achttiende verjaardag langer dan vijf jaar in Nederland waren en al die tijd in beeld bij de overheid zijn geweest. Gedachte achter de regeling was dat kinderen die door lange procedures al jaren in Nederland zijn en inmiddels geworteld waren in de samenleving, ook officieel in Nederland moesten kunnen blijven. Het belang van het individuele kind moet immers leidend zijn in al het beleid dat hem of haar aangaat. Dat vereist het VN-Kinderrechtenverdrag waaraan Nederland zich heeft gecommitteerd.

Gezinnen met kinderen die wel bij gemeenten in beeld waren maar niet onder het toezicht van de Rijksoverheid vielen, worden uitgesloten van het kinderpardon.

Op 27 juli 2010 verbood het Gerechtshof van Den Haag de minister van Vreemdelingenzaken om gezinnen met minderjarige kinderen op straat te zetten. Voor deze uitspraak kwamen asielzoekende gezinnen met minderjarige kinderen vaak op straat terecht. Minister Leers weigerde destijds expliciet deze gezinnen alsnog toe te laten tot gezinsopvanglocaties. Gemeentes vingen deze gezinnen daarom op. Later bevestigde de Hoge Raad de uitspraak van het Gerechtshof: de minister mocht geen gezinnen met minderjarige kinderen op straat zetten. Deze uitspraak bevestigt ook dat gemeenten goed hebben gehandeld door deze gezinnen op te vangen.

Maar deze gezinnen worden nu afgewezen voor het kinderpardon omdat ze toentertijd niet in beeld waren bij de rijksoverheid, wat volgens de hoogste rechter dus onterecht was.

Ook ex-alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv 's) die aan alle eisen van het kinderpardon voldoen maar inmiddels ouder zijn dan 21 jaar, worden uitgesloten van het kinderpardon.

De Kinderombudsman zegt hierover het volgende: "Ik verwachtte (...) dat IND vanuit het individuele kindbelang de dossiers zou gaan beoordelen. Maar ik krijg de indruk dat de dynamiek in Den Haag ervoor heeft gezorgd dat de regeling bij de uitvoering verder is ingeperkt dan was afgesproken.(...) Natuurlijk moet de overheid de regeling afbakenen. Maar als de voorwaarde is dat je onder Rijkstoezicht moet hebben gestaan en als bekendheid bij de gemeente dan ineens niet genoeg is, betekent dat wat mij betreft een onterechte inperking van de regeling. Dat druist in tegen de geest van het Kinderpardon."

In samenwerking met het Landelijk Overleg Gemeentebesturen Opvang- en terugkeerbeleid (LOGO) en de VNG is – samen met initiatiefnemer Burgemeester H. M. Ostendorp van de gemeente Bunnik – een aan de staatssecretaris gerichte brief opgesteld over de hiervoor genoemde afvallers van het kinderpardon. Deze brief is in Limburg inmiddels medeondertekend door de burgemeesters van Heerlen, Kerkrade en Schinnen (via www.logogemeenten.nl/burgemeestersoproep is een actueel overzicht te vinden).

De fractie van GroenLinks heeft hierover de navolgende vragen aan het college:

1. Is bij het college bekend hoeveel van de hierboven beschreven gevallen in Maastricht buiten de boot van het kinderpardon zijn gevallen? Zo nee, welke mogelijkheden ziet het college om dit in beeld te krijgen en op welke termijn kan de gemeenteraad deze informatie dan alsnog tegemoet zien?
2. Deelt het college de opvatting van de Kinderombudsman en (op dit moment) 88 Nederlandse burgemeesters dat de afbakening van het kinderpardon, waardoor de in het voorgaande genoemde gezinnen en ex-ama's buiten de boot vallen, een onterechte inperking van het kinderpardon oplevert, die indruist tegen de geest van het kinderpardon? Zo nee, waarom niet?
3. Mogen wij ervan uitgaan dat de burgemeester het voorbeeld van de burgemeesters van Heerlen, Kerkrade, Schinnen en 85 andere collega-burgemeesters zal volgen en namens de gemeente Maastricht de hierboven genoemde brief van het LOGO en de VNG aan de staatssecretaris zal medeondertekenen? Zo nee, waarom niet?

Wij danken u reeds bij voorbaat voor uw beantwoording van onze vragen.

Namens de fractie van GroenLinks Maastricht,

Gert-Jan Krabbendam

Fractievoorzitter GroenLinks Maastricht